

въпроса и бѣ рефериралъ прѣдъ педагогическото дружество, а отпослѣ напечата реферата въ списанието Училищенъ Прѣгледъ, (1901 г.).

Той винаги слѣдеше и настояваше за тая работа прѣдъ ученицитѣ. Ето за примѣръ въ настоящия отчетъ се печататъ четири бесѣди изъ разни науки, по които може да се сжи за характера на тая ученишка работа.

Прѣзъ врѣме на 25-годишната си служба г-нъ Станимировъ твърдѣ често билъ натоварванъ и съ друга работа, както отъ Министерството на Народното Просвѣщение, тъй и отъ М-вото на Вжтрѣшнитѣ Работи и даже отъ Министерския Съвѣтъ и Светия Синодъ. Тѣй:

Прѣзъ 1885 година той билъ членъ на първия учителски съборъ въ София; прѣзъ 1886 година билъ министерски пратеникъ въ Габровската V-класна Дѣвическа Гимназия; прѣзъ 1888 година билъ назначенъ членъ въ комисията за разглеждане прошенията за стипендии въ чужбина; прѣзъ 1890 година билъ министерски пратеникъ въ Самоковската Държавна Духовна Семинария и въ Софийската Държавна Дѣвическа Гимназия; прѣзъ сжщата година билъ назначенъ: 1) членъ на комисията „която да се произнесе прѣдварително върху всичко, което се отнася до организацията на духовнитѣ училища“. Тази комисия се състояла отъ 4 члена; а именно: прѣдсѣдателъ Митр. Симеонъ, секретаръ Ст. Станимировъ и членове архим. Методий Кусевичъ (сега митр. Старо-Загорски) и П. Генчевъ. 2) членъ на комисията за разглеждане програмата на мъжкитѣ и дѣвическитѣ гимназии и педагогическитѣ училища. Отъ това врѣме и до днесъ г. Станимировъ е вземалъ участие въ съставянето на всички програми главно за мъжкитѣ гимназии. — Слѣдъ изработването закона за народното просвѣщение (1891 година) г-нъ Станимировъ, като директоръ, билъ подпрѣдсѣдателъ на Софийския Окржженъ Училищенъ Съвѣтъ, въ работитѣ на който е взималъ до послѣдно врѣме най-живо участие. Съ рискъ да навлече върху си умразата на силнитѣ на деня, г. Станимировъ, подъ прѣдсѣдателството на когото сж станали повечето отъ досегашнитѣ засѣдания на този съвѣтъ, силно се противопоставялъ на всѣко несправедливо или незаконно искане за наказание или мѣстене на учители и учителки и енергически се е застъпвалъ за гоненитѣ и онеправданитѣ. Прѣзъ 1899 година билъ членъ на Висшия учебенъ съвѣтъ.